

Date and Time: Thursday, 9 September, 2021 12:05:00 PM MYT

Job Number: 152463366

Document (1)

1. [Datuk Bandar Kuala Lumpur v TS Sidi Guardforce Sdn Bhd \[2012\] MLJU 641](#)

Client/Matter: -None-

Search Terms: akram hizri

Search Type: Natural Language

Narrowed by:

Content Type
MY Cases

Narrowed by
-None-

DATUK BANDAR KUALA LUMPUR v TS SIDI GUARDFORCE SDN BHD

[CaseAnalysis](#)

| [2012] MLJU 641

Datuk Bandar Kuala Lumpur v TS Sidi Guardforce Sdn Bhd [2012] MLJU 641

Malayan Law Journal Unreported

HIGH COURT (KUALA LUMPUR)

DATO' MARY LIM THIAM SUAN H

GUAMAN CIVIL NO 22NCC-1603-09/2011

11 May 2012

*Ashmadi bin Othman (Muhamad **Akram** Abdul Aziz with him) (Che Mokhtar & Ling) bagi pihak plaintiff
Dzaki Ezhar (Azri Harzani & Associates) bagi pihak defendan*

Dato' Mary Lim Thiam Suan H:

ALASAN PENGHAKIMAN Latar belakang

[1] Menurut suatu surat setujuterima tender bertarikh 14.7.2006 [Surat Setujuterima Tawaran] dan suatu perjanjian bertulis bertarikh 13.10.2006 antara Plaintiff dengan Defendan [Perjanjian], pihak Plaintiff telah bersetuju melantik pihak Defendan untuk menjalankan "Perkhidmatan Kawalan Keselamatan Untuk Harta Milik Datuk Bandar Dan Pejabat Dewan Bandaraya Kuala Lumpur (2006/A100)". Perjanjian ini adalah bagi tempoh 3 tahun, dari 1.9.2006 hingga 31.8.2009. Pihak Plaintiff telah bersetuju membayar Defendan wang sebanyak RM3 juta untuk perkhidmatan berkaitan.

[2] Pada 29.9.2008, jam 10.00 pagi, Plaintiff melalui pegawai pemeriksanya telah melakukan pemeriksaan ke atas pendawaian dan peralatan elektrik di Blok F, PPR Kampung Baru, Air Panas, kawasan milik Plaintiff. Hasil daripada pemeriksaan itu, pihak Plaintiff mendapati bahawa kabel tenant riser dalam bilik meter dan kabel submain unit 1 hingga 20 dari tingkat bawah [ground floor] hingga ke tingkat 17 telah hilang.

[3] Berlandaskan kepada syarat-syarat dalam Perjanjian seperti fasal 4.1, 4.2, 4.3 dan 4.4, Plaintiff mengatakan bahawa Defendan telah "gagal dan/atau abai dan/atau cuai dalam menjalankan sehingga mengakibatkan berlakunya kes kecurian kabel di Blok F PPR Kg Baru Air Panas tersebut semasa kendalian dan/atau kawalan Defendan dan jelas memungkiri Perjanjian tersebut dan ia telah mendatangkan kerugian kepada Plaintiff - perenggan 8 Pernyataan Tuntutan. Jumlah gantirugi yang dituntut akibat daripada kehilangan ini adalah sebanyak RM486,130.66.

[4] Menurut pihak Plaintiff, akibat kegagalan Defendan menjelaskan "tunggakan gantirugi" dalam tempoh yang diberikan, maka Perjanjian telah ditamatkan pada 23.8.2010. Wang cagaran sebanyak RM50,000.00 yang dibayar oleh Defendan pada permulaan Perjanjian kemudiannya telah dikembalikan dengan penuh kepada Defendan. Walaupun suatu surat tuntutan telah dihantar, pihak Defendan dikatakan masih gagal, enggan dan/atau ingkar untuk menjelaskan tuntutan Plaintiff sebanyak RM486,130.66 itu. Mengikut perenggan 11 dalam Pernyataan Tuntutan, Defendan dikatakan masih gagal, enggan dan/atau ingkar untuk membayar jumlah tersebut dan butir-butir keingkaran adalah:

"Gagal untuk membuat bayaran gantirugi kerugian Plaintiff akibat kecuaian dan kemungkiran kontrak seperti yang dinyatakan dalam Perjanjian tersebut".

[5] Mengikut Pembelaan yang difailkan, antara lain, Defendan menafikan kemungkiran Perjanjian dan mengatakan bahawa segala obligasi atau kewajipannya di bawah Perjanjian telah dipatuhi sepenuhnya dan tanpa kecuai. Pihak Defendan juga telah memplidkan bahawa sebelum bulan September 2008, pihak kakitangan, ejen, pekerja dan/atau wakil Defendan telah membuat suatu laporan kepada Pejabat Kecil pihak Plaintiff di Projek Perumahan Rakyat (PPR) Air Panas, Setapak, Kuala Lumpur. Dalam laporan itu, Defendan telah memaklumkan segala tangkapan yang telah dilakukan oleh Defendan semasa menjalankan tugasnya.

Isu-isu untuk dibicarakan

- (A) Sama ada Plaintiff berhak untuk menuntut kerugian yang dialaminya terhadap Defendan berdasarkan klausa 4.14 dan 11.2 di dalam spesifikasi Perjanjian.
- (B) Sama ada Plaintiff telah membuktikan kuantum tuntutan.

[6] Setiap pihak telah memanggil seorang saksi semasa perbicaraan. Pihak Plaintiff telah memanggil Encik Ahmad Saufi Bin Setapha [SP1] manakala Defendan telah memanggil Encik Ardana Bin Sidi [SD1]. Kedua-dua peguam telah menyediakan hujahan bertulis dan membuat hujahan lisan. Kesemua keterangan lisan dan dokumentasi berserta hujahan itu telah diberi pertimbangan wajar dan rapat dalam mencapai keputusan ini.

Pertimbangan Mahkamah

- (A) Sama ada Plaintiff berhak untuk menuntut kerugian yang dialaminya terhadap Defendan berdasarkan klausa 4.14 dan 11.2 di dalam spesifikasi Perjanjian

[7] Sebelum Plaintiff berhak kepada jumlah yang dituntut, perlulah dibuktikan bahawa terdapat kemungkiran kontrak dan kecuai di pihak Defendan. Adalah jelas bahawa beban bukti di tahap imbalan kebarangkalian adalah pada pihak Plaintiff. Menurut Pemyataan Tuntutan, tuntutan Plaintiff adalah berdasarkan kegagalan Defendan membayar jumlah gantirugi Plaintiff yang dikatakan dialami Plaintiff "akibat kecuai dan kemungkiran kontrak seperti yang dinyatakan di dalam Perjanjian tersebut" - sila lihat perenggan 11 Pemyataan Tuntutan.

[8] Adalah turut jelas bahawa terlebih dahulu, lokasi di mana kehilangan kabel tenant riser dalam bilik meter dan kabel submain unit 1 di Blok F, PPR Kampung Baru, Air Panas telah berlaku mestilah termasuk dalam kawasan jagaan Defendan. Jika kawasan ini bukan dalam jagaan Defendan, maka, dalam pandangan saya, adalah sukar bagi tuntutan ini dibuktikan. Dalam keterangan SP1, beliau telah memaklumkan Mahkamah bahawa "Blok ini adalah dalam kawalan pengawal keselamatan Defendan yang berkawal 24 jam."

[9] Saya telah mempertikaikan perkara ini kerana keadaan dokumentasi dalam kes ini. Perjanjian serta dokumen lain yang berkaitan dengan kes ini merupakan dokumen perjanjian yang digunapakai oleh pihak Plaintiff bagi apa-apa jenis perjanjian, atau "standard form agreement". Maka, apabila membaca atau mentafsir mana-mana peruntukan dalam perjanjian ini, ia wajar dilakukan secara berhati-hati.

[10] Perjanjian dalam kes ini bukan sahaja merangkumi dua dokumen yang disebut tadi, iaitu Perjanjian dan Surat Setujuterima Tawaran. Mengikut fasal 2 dalam Perjanjian [muka surat 5 Ikatan A], dokumen-dokumen berikut "hendaklah disifatkan menjadi dan ditafsirkan sebagai sebahagian daripada Perjanjian ini, iaitu:

- (—) "Syarat-syarat Kontrak
- (—) Dokumen Tawaran
- (—) Borang Tawaran
- (—) Jadual Harga Tawaran
- (—) Spesifikasi
- (—) Surat Tawaran dan Borang Penerimaan Tawaran

dan yang kesemuanya untuk tujuan pengenalan telah ditandatangani oleh pihak kontraktor".

"Pihak kontraktor" bermaksud Defendan.

[11] Manakala menurut fasal 1.1.i dalam Syarat-Syarat Perjanjian [muka surat 7 Ikatan A]-

Datuk Bandar Kuala Lumpur v TS Sidi Guardforce Sdn Bhd [2012] MLJU 641

- (i) " "Perjanjian" atau "Dokumen Perjanjian" ertinya dokumen-dokumen yang menjadi tawaran dan setujuterima ini termasuk:
- (—) Perkara-perkara Perjanjian,
 - (—) Borang Tawaran,
 - (—) Surat Setujuterima Tender,
 - (—) Syarat-syarat Kontrak dan Lampiran tambahan kepadanya,
 - (—) Spesifikasi,
 - (—) Dan semua dokumen ini hendaklah melengkapi antara satu sama lain."

[12] Nampaknya semua dokumen yang tersebut di atas termasuk dalam tafsiran "Perjanjian" kerana segala dokumen ini mendokumentasi proses yang terlibat ke arah mencapai persetujuan dan kewujudan sekata serta perjanjian antara kedua-dua pihak. Maka, kesemua dokumen ini hendaklah dibaca bersama bagi memahami syarat-syarat yang mengikat kedua-dua pihak.

[13] Pada mulanya, Defendan telah menandatangani suatu Borang Tawaran bagi membekalkan perkhidmatan kawalan keselamatan untuk harta milik Plaintiff. Menurut fasal 3 dalam Borang Tawaran itu [muka surat 30 Ikatan A] harta milik atau lokasi harta milik Plaintiff yang dimaksudkan adalah sepertimana "yang akan diarahkan oleh Pegawai Penguasa dalam masa yang akan ditentukan oleh Pegawai Penguasa".

[14] Berikutan Borang Tawaran itu, Surat Setujuterima Tender bertarikh 14.7.2006 yang disebut tadi telah dikeluarkan. Surat Setujuterima Tender ini membawa maksud bahawa pihak Plaintiff telah menerima tawaran Defendan itu atas syarat-syarat tertentu. Kemudian, Defendan juga telah mengesahkan penerimaan Surat Setujuterima Tender itu. Selepas daripada itu barulah kedua-dua pihak telah menandatangani perjanjian bertulis yang disebut pada awal lagi tadi; iaitu perjanjian bertarikh 13.10.2006.

[15] Semasa Perjanjian ditandatangani, suatu jadual turut disediakan [Jadual] yang kini di pamerkan di muka surat 3 dan 4 Ikatan A. Adalah diperhatikan bahawa Jadual ini mengandungi butiran terperinci mengenai perkhidmatan Defendan seperti lokasi, waktu bertugas dan bilangan pengawal pada setiap masa berkenaan. Pada pandangan saya, Jadual ini merupakan penentuan harta milik atau lokasi kawalan yang disebut di fasal 3 Borang Tawaran.

[16] Apabila Jadual ini dikaji, "Blok F, PPR Kampung Baru, Air Panas, Setapak, Kuala Lumpur" tidak termasuk antara "lokasi" yang disenaraikan. Lokasi yang disebut dalam Jadual terdiri daripada "Pejabat Cawangan Lembah Pantai, Pejabat Cawangan Bandar Tun Razak; Stor Pejabat Cawangan Bandar Tun Razak; Pejabat Cawangan Titiwangsa; dan Pangsapuri Desa Tasik, 1A Jalan Sungai Besi."

[17] Mengikut SP1 dan SD1, kawasan Blok F ini adalah kawasan tambahan yang telah diarahkan semasa perjalanan Perjanjian. Arahan ini telah diberi secara lisan sahaja oleh seseorang bersama Puan Salbiah. Pihak Defendan telah berhujah bahawa ini bertentangan dengan syarat-syarat Perjanjian.

[18] Setelah mengkaji semua dokumen yang dikenalpasti tadi sebagai dokumen relevan bagi Perjanjian ini, saya bersetuju. Sebenarnya, di bawah fasal 11.1 "Bidang Tugas" dalam "Tawaran bagi "Perkhidmatan Kawalan Keselamatan Untuk Harta Milik Datuk Bandar Dan Pejabat Dewan Bandaraya Kuala Lumpur" [muka surat 23 Ikatan A], pihak Plaintiff boleh mengarahkan pihak Defendan mengadakan kawalan di lokasi selain daripada yang telah diarahkan:

"11 BIDANGTUGAS

Kontraktor adalah bertanggungjawab terhadap perkara-perkara berikut:-

11.1 Mengadakan kawalan keselamatan bersenjata di Kaunter Bayaran dan tanpa senjata di lain lain lokasi yang diarahkan mengikut senarai arahan kerja oleh Datuk Bandar atau pegawainya dan bilangan anggota yang ditetapkan oleh surat arahan tersebut."

[19] Jelas daripada peruntukan ini bahawa pihak Plaintiff berhak mengarahkan Defendan mengadakan kawalan di lokasi selain daripada yang sudah disenaraikan. Tetapi, arahan itu hendaklah secara bertulis, iaitu "ditetapkan oleh surat arahan tersebut". Tidak dinafikan oleh pihak Plaintiff bahawa arahan baru untuk mengawal Blok F di Air

Panas, Setapak telah diberi secara lisan. Arahan itu telah diberi oleh seorang pegawai pihak Plaintiff. Tetapi arahan itu bukan dan tidak dituruti secara bertulis. Tidak juga dipastikan sama ada pegawai yang memberi arahan itu, ia itu Puan Salbiah merupakan Pegawai Penguasa yang dimaksudkan di bawah Borang Tawaran dan Perjanjian.

[20] Dari segi undang-undang, perubahan ini boleh dilakukan sekiranya terdapat persetujuan antara kedua-dua pihak. Walaupun perubahan arahan ini tidak menurut peruntukan Perjanjian, setelah mendengar keterangan SD1, nampaknya terdapat persetujuan beliau terhadap perubahan itu. Yang penting, pihak Defendan telahpun dibayar oleh perkhidmatan tambahan ini. Perkiraan atau persetujuan baru ini bukanlah di bawah Perjanjian sedia ada, tetapi di bawah suatu perjanjian baru yang dibuat secara lisan.

[21] Suatu perkara yang diperhatikan - kedudukan bagaimana kawasan kawalan di Blok F, Air Panas, Setapak telah wujud sepertimana yang diterangkan di atas adalah berlainan atau bertentangan dengan apa yang diplidkan dalam Pernyataan Tuntutan.

[22] Pihak Plaintiff telah berhujah bahawa isu Blok F PPR Air Panas, Setapak serta isu-isu seperti Defendan tidak bertanggungjawab mengawal Blok ini, Blok ini tidak disenaraikan dalam Perjanjian dan Defendan tidak menerima arahan bertulis dari Plaintiff untuk mengawal Blok ini tidak perlu diberi pertimbangan. Ini kerana isu-isu ini tidak pernah dibangkitkan oleh Defendan dalam Pembelaannya.

[23] Dari prinsip undang-undang yang mantap, semua pihak adalah, terikat kepada pliding mereka masing-masing. Ini jelas daripada otoriti yang dirujuk pakai oleh Plaintiff seperti *Syarikat See Wide Letrik Sdn Bhd v Brunfield Communications Sdn Bhd* [2011] 8 CLJ 190, *Ribaru Bina Sdn Bhd & Anor v Bakti Kausar Development Sdn Bhd & Anor* [2007] 1 CLJ 552 dan *Siaw Kim Seong v Siew Swee Yin & Anor* [2008] 5 CLJ 441. Prinsip ini terpakai kepada kedua-dua pihak dan bukan sahaja kepada Defendan.

[24] Menurut Pernyataan Tuntutan Plaintiff, tuntutan Plaintiff adalah berdasarkan Perjanjian dan bukannya mana-mana perjanjian lain, sama ada yang lisan atau yang bersampingan [oral or collateral contract]. Memandangkan lokasi di mana kejadian kecurian telah berlaku tidak termasuk dalam lokasi yang disebut di muka surat 3 dan 4 Perjanjian, tetapi merupakan lokasi yang diubah ataupun ditambah melalui persetujuan lisan, sebenarnya tuntutan Plaintiff tidak dibuktikan sama sekali. Sekiranya pihak Defendan telah mungkir perjanjian, kemungkiran itu bukanlah ke atas Perjanjian bertarikh 13.10.2006 tetapi ke atas perjanjian lain. Atas alasan ini sepatutnya kes Plaintiff sudah boleh ditolak.

[25] Dalam kesimpulan hujahannya, pihak Plaintiff telah berhujah juga bahawa Plaintiff berhak menuntut dalam kes ini kerana, antara lain, "Defendan telah gagal menafikan bahawa kecurian dan/atau kehilangan tersebut disebabkan oleh kecuaiian dan kelalaian Defendan sendiri. Malah Defendan gagal membuktikan sama ada atau tidak Pengawal disediakan. Tidak rekod/'duty roster'/'punch card' yang ditunjukkan jika benar Blok F, PPR Air Panas, Setapak dikawal oleh Defendan."

[26] Seterusnya, pihak Plaintiff telah berhujah bahawa Plaintiff berhak untuk menuntut kerugian yang dialaminya berdasarkan fasal 4.14, 4.17 dan 11.2 dan 11.3 Perjanjian. Mengikut Plaintiff, Defendan telah gagal menunjukkan bukti yang kukuh bahawa sememangnya kecurian dan/atau kehilangan tersebut bukan disebabkan oleh kecuaiian dan kelalaian Defendan. Memandangkan Defendan telah mengakui kewujudan terma-terma dalam Surat Setujuterima Tender, Perjanjian dan memandangkan Defendan telah mengakui berlakunya kecurian berkenaan, maka Defendan dikatakan bertanggung jawab atas kerugian yang dituntut.

[27] Dengan hormat, saya tidak bersetuju. Beban bukti adalah terletak pada Plaintiff dan bukannya pada Defendan. Adalah tanggung jawab Plaintiff membuktikan peruntukan Perjanjian terpakai dan bahawa kerugian yang dialami oleh Plaintiff adalah akibat kecuaiian Defendan; dan bukanlah sebaliknya. Perkara kecuaiian bukanlah suatu anggapan[assumption] tetapi adalah suatu kesimpulan di sisi undang-undang yang diputuskan berdasarkan fakta atau keterangan yang dikemukakan. Dengan menggunakan contoh yang dicadang oleh Plaintiff, ketiadaan bukti "duty roster" atau "punch card" tidak membawa atau tidak semestinya membawa maksud bahawa terdapat tiada kawalan atau kecuaiian Defendan. Walau bagaimanapun, SD1 telah memaklumkan; Mahkamah semasa pemeriksaan balas bahawa terdapat pengawal ditugaskan untuk bertugas di Blok F - sila lihat soalan 9 di muka surat 30 Nota Keterangan.

[28] Dalam kes ini, saya berpandangan bahawa pihak Plaintiff tidak membuktikan bahawa kecurian disebabkan oleh kecuaiian atau kegagalan Defendan. Fasal 4 dalam Borang Tawaran ataupun "Tawaran Bagi Perkhidmatan Kawalan Keselamatan Untuk Harta Milik Datuk Bandar Dan Pejabat Dewan Bandaraya Kuala Lumpur" merupakan peruntukan untuk "Spesifikasi Am". Fasal 4.14 pula memperuntukkan bahawa:

Datuk Bandar Kuala Lumpur v TS Sidi Guardforce Sdn Bhd [2012] MLJU 641

"4.14 Kontraktor adalah bertanggungjawab terhadap kehilangan atau kerosakan harta Datuk Bandar atau sebarang harta dalam premis di bawah milik dan kawalan Datuk Bandar Kuala Lumpur dan akan melindungi Datuk Bandar Kuala Lumpur dari sebarang perbelanjaan, tanggungan, kehilangan, tuntutan atau perbicaraan dalam mana-mana hal yang melibatkan kecederaan atau kerosakan tersebut terbit dari atau berlaku dalam masa pelaksanaan kontrak dan kecederaan dan kerosakan tersebut disebabkan oleh kecuai atau kemungkiran pihak kontraktor, orang gajinya; atau kontraktor kecil, orang gaji atau pekerjanya, gantirugi hendaklah dituntut daripada kontraktor." [penekanan diberikan]

[29]Walaupun pihak Plaintiff telah merujuk kepada Fasal 4.17 dalam Perjanjian, saya berpendapat sebenarnya peruntukan ini tidak terpakai. Fasal 4.17 menyatakan:

"Kontraktor bersetuju melindungi Datuk Bandar Kuala Lumpur dari sebarang tuntutan (di luar atau di Mahkamah) tanggungan denda atau tindakan undang-undang yang terbit dari pelaksanaan kontrak pengawalan keselamatan".

[30]Ketiadaan apa-apa keterangan mengenai wujudnya sesuatu "tuntutan (di luar atau di Mahkamah) tanggungan denda atau tindakan undang-undang yang terbit dari pelaksanaan kontrak pengawalan keselamatan". Walaupun Plaintiff bergantung kepada autoriti yang mengatakan Defendan adalah terikat kepada syarat atau terma perjanjian, sebenarnya prinsip ini terpakai kepada semua pihak kepada sesuatu perjanjian dan bukannya kepada Defendan sahaja.

[31]Daripada peruntukan di fasal 4.14, jelas bahawa tanggung jawab pihak Defendan ke afas kehilangan atau kerosakan harta Plaintiff atau sebarang harta dalam premis di bawah milik dan kawalan Plaintiff semasa perjalanan perkhidmatan kawalan bukanlah secara "absolute". Peruntukan ini juga bukanlah sesuatu peruntukan "indemnity". Juga, tanggungan Defendan bukannya tanggungan secara "strict liability". Sebelum Plaintiff berhak dibayar apa-apa gantirugi, pihak Plaintiff perlu membuktikan bahawa kehilangan atau kerosakan berkenaan disebabkan oleh kecuai atau kemungkiran Defendan. Kehilangan semasa perjalanan perkhidmatan kawalan tidak membawa erti kecuai. Kecuai perlu dibuktikan dengan keterangan tertentu. Beban bukti adalah terletak pada Plaintiff pada setiap masa.

[32]Apa yang dikemukakan oleh Plaintiff adalah keterangan SP1. Beliau berkata beliau tidak tahu siapa yang melakukan kecuran dalam kes ini. Tiada sebarang keterangan lain dikemukakan melainkan aduan ini.

[33]Setelah meneliti keterangan beliau, adalah didapati bahawa sebenarnya, beliau tidak dapat membantu dalam perkara ini. Ini adalah kerana beliau tidak mempunyai apa-apa maklumat tersendiri. Beliau juga tidak menerangkan bagaimana Defendan dikatakan telah cuai. Apa yang dimaklumkan ialah kehilangan dan jumlah kehilangan. Ini langsung tidak cukup bagi mengatakan Defendan telah cuai.

[34]Sebaliknya, Defendan telah menunjukkan tindakan munasabah yang telah diambil olehnya di bawah Perjanjian. Antara lain, SD1 telah memaklumkan Mahkamah bahawa sebaik sahaja dimaklumkan kehilangan berkenaan, suatu laporan polis telah dibuat. Dalam laporan polis yang dibuat oleh Pengarah Defendan, beliau telah mengatakan bahawa beliau mempunyai seorang suspek yang tiada kaitan langsung dengan Defendan.

[35]DW1 juga telah menerangkan bahawa Defendan telah utarakan saranan semasa mesyuarat bersama Plaintiff. Menurut pemeriksaan utama DW1, Defendan telah mencadangkan langkah-langkah keselamatan atau penambahbaikan keselamatan seperti -

"Yang pertama kami minta gril di bawah itu dikunci terus. Maknanya tangga kecemasan itu dikunci kerana tidak ada penghuni. Dan yang kedua lif ditutup. Jika tidak ada apa-apa kegiatan oleh pihak DBKL untuk mengadakan mungkin bagi kontraktor luar untuk membuat ubah suai atau apa-apa saya tidak tahu. Tapi memang kita telah nyatakan bahawa tidak perlu lif dihidupkan dan tangga kecemasan ditutup supaya tidak mudah dan untuk mengelakkan pengawal terlepas pandang. Yang ketiga kita minta pagar."

[36]Menurut DW1, cadangan Defendan tidak diterima oleh Plaintiff. Dalam kes ini, saya berpendapat bahawa Defendan telah mengambil langkah yang munasabah termasuk mengemukakan cadangan tersebut. Oleh itu, tiadanya kecuai atau ketinggalan di pihak Defendan. Daripada keterangan DW1, yang merupakan seorang saksi yang boleh dipercayai, serta fakta bahawa Defendan terus memberi khidmat keselamatan sehingga 23.8.2010, hampir 2 tahun selepas kecurian ini berlaku, pada saya, ini menunjukkan bahawa Plaintiff sebenarnya tiada sebarang aduan terhadap mutu perkhidmatan yang diberi oleh Defendan. Tiadapun apa-apa rekod seperti minit mesyuarat bulanan di tapak kerja dan sebagainya dikemukakan untuk menunjukkan bahawa Plaintiff telah sering membangkitkan isu kekurangan atau kelemahan perkhidmatan kawalan keselamatan yang dibekalkan oleh

Defendan; dan bahawa Defendan enggan atau gagal mengambil langkah tertentu untuk mengatasinya. Dalam ketiadaan bukti ini, Mahkamah mesti membuat kesimpulan bahawa tiadanya aduan seperti itu dalam kes ini.

[37] Satu lagi fakta yang menyokong kes Defendan ialah kedudukan wang cagaran sebanyak RM50,000.00. Deposit atau cagaran ini telah dibayar di bawah fasal 20 Perjanjian. Menurut peruntukan ini, Plaintiff berhak "menggunakan dan membuat bayaran daripada atau penolakan daripada deposit cagaran tersebut menurut terma Perjanjian ini." Sekiranya Plaintiff berpendapat bahawa Defendan patut membayar untuk kerugian yang dialaminya dalam tahun 2008, cagaran ini hams ditahan. Dalam kes ini, Plaintiff telah mengembalikan jumlah ini dengan sepenuhnya setelah Perjanjian ditamatkan. Saya bersetuju dengan hujahan Defendan bahawa tingkahlaku Plaintiff dengan sendiri menunjukkan bahawa Plaintiff berpuas hati dengan perkhidmatan yang diberi oleh Defendan. Sepanjang Perjanjian, tiadanya apa-apa aduan tentang kekurangan, kegagalan atau kemungkiran di pihak Defendan.

[38] Maka, saya berpendapat bahawa isu pertama ini dijawab dengan memihak kepada Defendan. Plaintiff didapati tidak berhak untuk menuntut kerugian yang dialaminya terhadap Defendan berdasarkan klausa 4.14 dan 11.2 di dalam spesifikasi Perjanjian.

B. Sama ada Plaintiff telah membuktikan kuantum tuntutan

[39] Pihak Plaintiff telah berhujah bahawa jumlah tuntutan telah terbukti kerana surat tuntutan telah dihantar ke Defendan dan ianya tidak dibalas atau dinafikan. Defendan dikatakan juga gagal mengemukakan sebarang bukti menunjukkan harga yang dikenakan oleh kontraktor yang dilantik oleh Plaintiff adalah terlalu mahal. Dalam hal perkara peralantikan kontraktor baru, diujahkan bahawa tiada peruntukan dalam Perjanjian yang mewajibkan Plaintiff memaklumkan Defendan akan perkara ini.

[40] Pihak Defendan pula telah berhujah bahawa keperluan ini tidak dibuktikan.

[41] Dalam pandangan saya, saya juga mendapati bahawa jumlah gantrugi tidak dibuktikan. Sebenarnya, tiada sebarang bukti dikemukakan. Memandangkan ini adalah suatu tuntutan gantrugi khas, bukti yang kukuh hendaklah dikemukakan. Malah SP1 bukanlah orang yang dapat memberi keterangan yang sesuai dan patut. Apa yang diterangkan oleh SP1 ialah bahawa jumlah sebanyak RM486,130.66 telah diluluskan untuk menggantikan barang-barang yang dicuri. Kemudian eksibit "P2" yang merupakan "Anggaran kos membaikpulih kes vandalism kecurian kabel elektrik di Blok F, Kawasan Perumahan PPR Kg. Baru Air Panas Setapak - Zon IV" telah dikemukakan. Sesalinan sebutharga [eksibit "P1"] turut disertakan.

[42] Pada pandangan saya, kedua-dua dokumen ini tidak mencukupi. Dalam kes tuntutan gantrugi khas, bukti bayaran mesti dikemukakan. Malahny, tiada.

[43] Pihak Plaintiff telah berhujah kegagalan Defendan membantah setelah menerima notis tuntutan yang dikeluarkan oleh peguamnya hendaklah disifatkan bahawa Defendan telah mengaku tuntutan Plaintiff. Fakta dan keadaan dalam *Visvanathan a/l Perumal & 2 Ors v Mina Industries Sdn Bhd & Anor* [2004] 2 AMR 710 dan *Sediperak Sdn Bhd v Baboo Chowdhury* [1999] 5 MLJ 229 amat berbeza dengan fakta dan keadaan dalam kes ini.

Kesimpulan

[44] Berdasarkan pandangan di atas, saya berpendapat bahawa pihak Plaintiff telah gagal membuktikan tuntutannya di tahap imbalan kebarangkalian. Perjanjian dalam kes ini bukannya suatu perjanjian yang berbentuk "indemnity" tanpa syarat. Persetujuan antara kedua-dua pihak adalah supaya pihak Defendan menanggung tanggung jawab tertentu. Sekiranya terdapat kemungkiran tanggung jawab itu atas sebab kecuai, maka pihak Plaintiff berhak dipampas oleh Defendan. Dalam keadaan kes ini, saya mendapati Defendan tidak memungkiri mana-mana syarat dalam Perjanjian.

[45] Oleh itu, tuntutan Plaintiff adalah ditolak dengan kos sebanyak RM25,000.00 sepertimana yang dicadangkan. Saya bersetuju dengan jumlah ini sebagai kos yang munasabah dan sesuai dalam kes ini.